

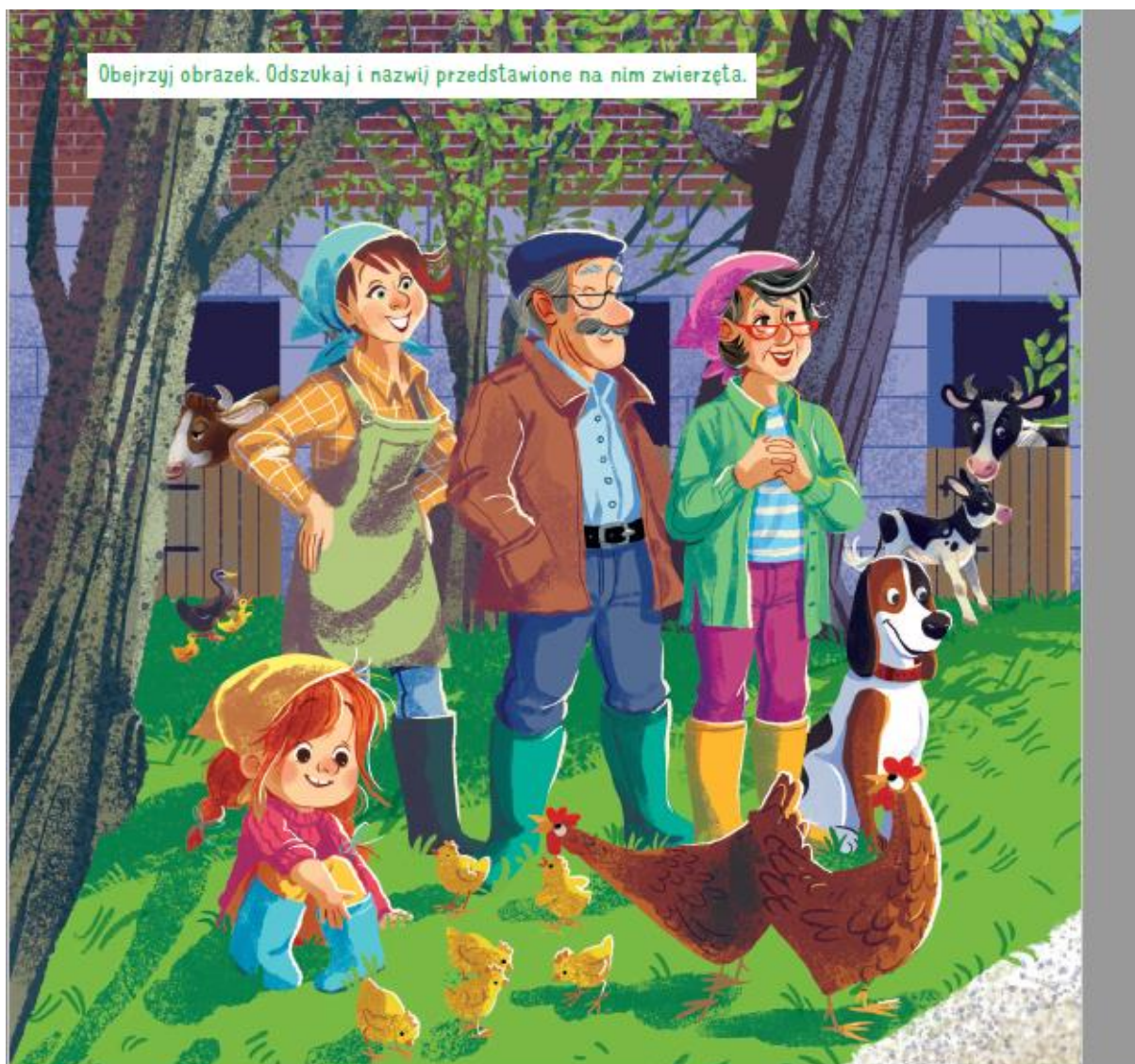
Kwiecień, tydzień 3 Wiosna na wsi

Dzień 1.

W wiejskiej zagrodzie

Opisywanie charakterystycznych cech środowiska wiejskiego.

R oznacza słowo rodzic.

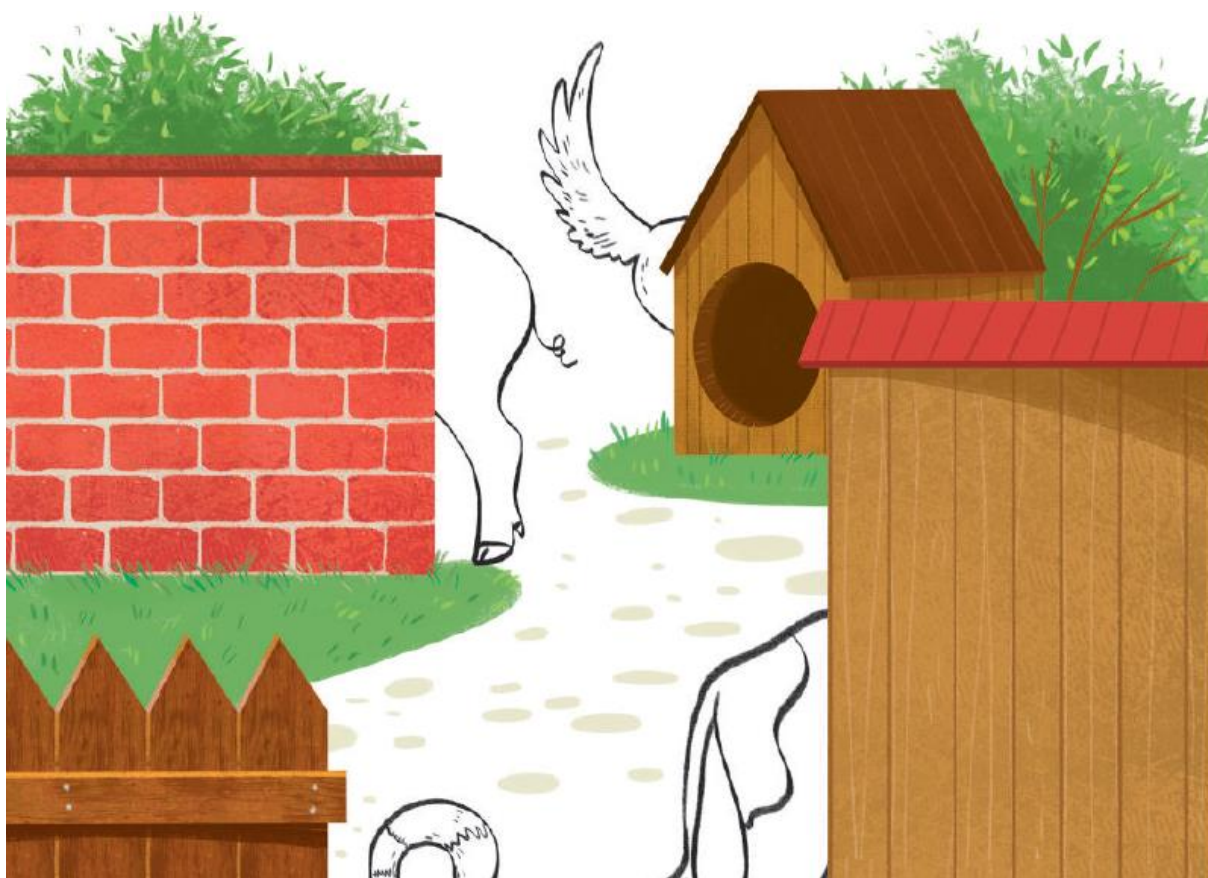
R. pokazuje krajobraz wiejski. Dzieci opisują jego charakterystyczne cechy. R. zadaje pytania pomocnicze, np. *Jakie domy są na wsi?* (Na wsi są niskie domy)...

Rozwiązywanie zagadki.

R. Mówi zagadkę

*W oborze spokojnie stoi,
kiedy gospodyni ją doi.
Może być czarna, biała, bordowa.
Każdy już wie, że to jest...* (krowa)

Czyje to ogony? Nazwij zwierzęta, do których należą ogony. Naśladuj głosy tych zwierząt.

• Zabawa bieżna *Koniki na wybiegu.*

Bębenek.

Dzieci są konikami. Biegają po łące zgodnie z rytmem wygrywanym przez R. na bębenku: idą stępą (powoli, wysoko unosząc nogi), biegną kłusem (biegną na palcach, ale jeszcze nie bardzo szybko), galopem (biegną szybko, na całych stopach, w jednym kierunku). Podczas poruszania się kłaskają językiem – naśladują uderzenia końskich kopyt.

Zabawa ruchowa z elementem równowagi – *Sprytny kotek.*

Kolorowy sznurek.

R. rozciąga kolorowy sznurek (płótek), mniej więcej na wysokości kolan dziecka. Dzieci są kotami. Ustawiają się w rzędzie przed płótkiem. Następnie kolejno przechodzą nad nim

tak, aby go nie dotknąć. Jeśli dziecko dotknie sznurka, próbuje przejść kolejny raz.

Zabawa ruchowa z elementem skoku i podskoku – *Kotek na drabinie*.

Szarfy (np. sześć). MOŻE BYĆ SZNUREK

R. układa w rzędzie, jedna za drugą, kolorowe szarfy (ułożenie poziome) – szczebelki drabiny.

Przed drabiną ustawiają się w rzędzie dzieci (koty). Przeskakują obunóż ze szczebelka na szczebelek (z szarfy na szarfę), starając się nie ominąć żadnego z nich.

Spotkanie na wiejskim podwórku – słuchanie opowiadania Ewy Stadtmüller Wiejskie ustronie.

Słuchanie opowiadania Ewy Sttmüller *Wiejskie ustronie*. – *Nie uwierzycie, co się nam przytrafiło! – opowiadał przy kolacji dziadzio. – Postanowiliśmy z babcią zabrać was na parę dni na wieś, więc zacząłem szukać gospodarstwa agroturystycznego położonego w jakiejś ładnej i spokojnej okolicy. Znalazłem. Miejsce dobrze mi znane. Patrzę na nazwisko gospodarza – coś takiego! Mój kolega z dzieciństwa też nazywał się Maciszek, ale na imię miał Staś, a nie Janusz. Dzwonię. I cóż się okazuje...? – ten Janusz to rodzony syn Stasia. Ale było radości! Staś zaprosił nas do siebie razem z wnukami.*

– *Pojedziemy na wieś? – ucieszyła się Ada.*

– *Oczywiście – jeśli rodzice się zgodzą – zaznaczyła babcia.*

Na szczęście mama z tatą nie mieli nic przeciwko temu. Olkowi zdawało się nawet, że tata puścił oko do mamy, zupełnie jakby chciał powiedzieć: „Nareszcie będziemy mieli trochę czasu tylko dla siebie”.

Gospodarstwo agroturystyczne, pod wdzięczną nazwą „Ustronie”, okazało się miejscem wymarzonym na odpoczynek. Pan Staś nie ukrywał wzruszenia.

– *Wasz dziadek przyjeżdżał tu z rodzicami na wakacje – opowiadał Olkowi i Adzie. – Chodziliśmy razem na grzyby i jagody, paśliśmy krowy...*

– *Ma pan krowy? – zainteresował się natychmiast Olek.*

– *A mam – uśmiechnął się kolega dziadka. – Ta starsza to Jagoda, a ta młodsza – Malina.*

– *A kacuszki? – chciała wiedzieć Ada.*

– *Kacuszki też są.*

Całe popołudnie dzieci spędziły na zwiedzaniu stajni, obory i kurnika. Adzie najbardziej podobało się karmienie kur i kaczek, a Olkowi – królików. Oboje z zachwytem przyglądali się, jak pan Staś czyści konia.

– *Co prawda do pracy w polu używam traktora – opowiadał pan Staś – ale kiedy do Janusza przyjadą goście, to każdy dzieciak marzy, żeby wsiąść na prawdziwego rumaka.*

Olkowi natychmiast zaświeciły się oczy.

– *A czy ja... też mógłbym się przejechać? – zapytał z nadzieją w głosie.*

– *Na koniu czy na traktorze? – chciał wiedzieć pan Staś.*

– *Jak znam mego wnuka, to na jednym i drugim – zaśmiał się dziadzio.*

Trzy dni przeleciały jak z bicza strzelił. W tym czasie dzieci zdążyły zaprzyjaźnić się z Buryem, który okazał się nadzwyczaj spokojnym koniem. Z Olkiem i Adą na grzbiecie spacerował po całym gospodarstwie, a w tym czasie prowadzący go za uzdę pan Stanisław opowiadał, jak mu się gospodarzy. Okazało się, że ma duże pole, na którym uprawia rzepak.

– *Musicie przyjechać w maju – zapraszał. – Zobaczycie, jak pięknie kwitnie.*

– *Jak ty sobie, Stasiu, z tym wszystkim radzisz? – nie krył uznania dziadzio.*

– *Wstaję o piątej, oporządzam zwierzęta, a potem po kolei robi się, co trzeba – odparł zadowolony gospodarz.*

– *Wiesz, dziadziu, chyba będę rolnikiem – zwierzył się Olek, gdy trzeba było pożegnać wiejskie „Ustronie” i ruszać do miasta.*

– *Byłbyś gotów na tak ciężką pracę? – zdziwił się dziadzio.*

– *Jasne – kiwnął głową Olek.*

– *A na wstawanie o piątej rano?*

– *Nad tym musiałbym jeszcze popracować... – przyznał się największy śpioch w rodzinie.*

Rozmowa kierowana na podstawie opowiadania.

R. zadaje pytania:

– *Co zobaczyły dzieci w gospodarstwie syna pana Stasia?*

– *Co robili Olek i Ada podczas wizyty w gospodarstwie?*

– *Jakie obowiązki ma do wykonania rolnik?*

Zabawa ruchowa *Przestraszone kurczęta*.

Tamburyn.(MOŻE BYĆ KUBEK I ŁYŻKA)

Dzieci są kurczętami. Poruszają się po całej sali przy dźwiękach tamburynu. Na przerwę w grze stają na jednej nodze i machają ramionami (skrzydłami) – kurczęta przestraszyły się szczekającego pieska i starają się go odpędzić.

Zabawa ruchowa *Dumny kogut*.

Dzieci są kogutami. Na sygnał R.: kłaśnięcie, koguty poruszają się dostojnym krokiem (powoli, idąc noga za nogą), z podniesioną głową, w różnych kierunkach. Na drugi sygnał: dwa kłaśnięcia, przystają, wspinają się na palce i wołają: *Kukuryku!*

Kwiecień, tydzień 3. Wiosna na wsi

Dzień 2. Zwierzęta wiejskie i ich dzieci

Obejrzyj zdjęcia. Powiedz, co to za zwierzęta. Jak nazywają się młode kury, a jak – młode kaczki?

Mieszkańcy wiejskiego podwórka – zajęcia plastyczne

Białe kartki z bloku technicznego, kordonek lub wełna, szablony zwierząt wiejskich, mocny klej, kredki.

R. zachęca dzieci do samodzielnego wykonania pracy na temat: *Mieszkańcy wiejskiego podwórka*. Odrysowuje na kartce szablon wybranego zwierzęcia domowego. Następnie wykleja jego kontury kolorowym kordonkiem lub wełną. Zachęca do dorysowania brakujących elementów wiejskiego krajobrazu, np.: słońca, chmur, domu, płotka, trawy, drzew...

Samodzielne wykonanie prac przez dzieci.

Dzieci samodzielnie wykonują pracę na temat: *Mieszkańcy wiejskiego podwórka*. Starają się tak rozmieścić poszczególne elementy, aby wykorzystać całą powierzchnię kartki.

Przesłanie pracy do N.

Rozwiązywanie zagadek o zwierzętach

*Na śniadanie owies je,
czasem rżeniem wita cię.* (koń)

*Ma ryjek różowy
i małe kopytka.*

*Wszystko ładnie zjada
ze swego korytka.* (świnia)

*Ptaka domowego,
jajka znosi
i o ziarnka, gdacząc, prosi.* (kura)

*Je trawę na łące,
czasem łaty ma.*

*A gdy rolnik ją wydoi,
to mu mleko da.* (krowa)

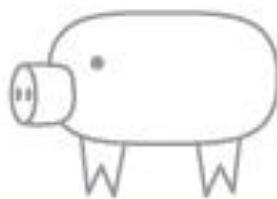
Kiedy idzie polną ścieżką,
kwacze głośno: kwa, kwa, kwa. (kaczka)

Połącz zdjęcia mam ptaków hodowanych na wsi z obrazkami ich dzieci.

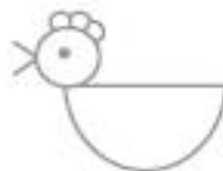
Posłuchaj zdań. Przeczytaj z nauczycielem wyrazy **tak**, **nie**. Napisz **X** pod wyrazem **tak**, jeśli zdanie jest prawdziwe, a pod wyrazem **nie** - jeśli zdanie jest fałszywe.

	tak	nie
Kogut znosi jajka.		X
Krowa daje mleko.		
Indyk ma rogi.		
Koza ma 4 nogi.		
Owca jest zielona.		

Dokończ rysować świnki według wzoru. Pokoloruj je.

Połącz zdjęcia dorosłych zwierząt z wiejskiego podwórka z ich dziećmi. Nazwij mamy i ich dzieci.

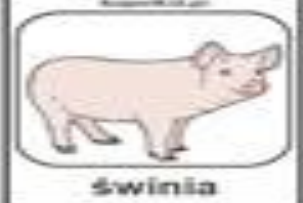

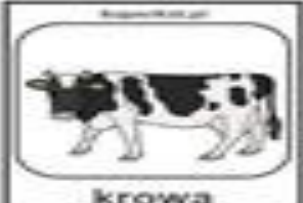

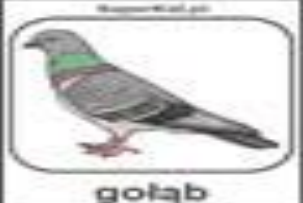

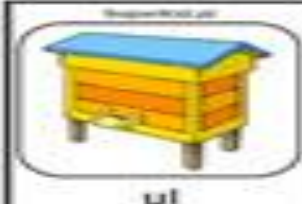
Dokończ rysować kurki według wzoru. Pokoloruj je.

Zapamiętywanie i powtarzanie nazw zwierząt – ćwiczenia pamięci.
Krowa, koń, świnia, owca

**Kwiecień, tydzień 3 Wiosna na wsi
Dzień 3. Domy zwierząt wiejskich**

R. mówi , że obok zwierząt są ich domy.

Domy zwierząt 1-1-18	 <p>świnia</p>	 <p>chlew</p>
	 <p>koń</p>	 <p>stajnia</p>
	 <p>krowa</p>	 <p>obora</p>

Domy zwierząt 1-1-18	 <p>kura</p>	 <p>kurnik</p>
	 <p>gołąb</p>	 <p>gołębnik</p>
	 <p>pszczola</p>	 <p>ul</p>

R wypowiada nazwy zwierząt wiejskich: krowa , koń, świnia owca , a dziecko ma powtórzyć we właściwej kolejności. Następnie dzieci dzielą te nazwy rytmicznie (na sylaby),

R. CZYTA TEKST

I. *Na naszym podwórku zwierząt jest bez liku.*

Konik w stajni, mysz w spiżarni, a kurki – w kurniku.

„lhaha!” – rży nasz konik.

„Me, me, me”, z kózką w chórk.

Dobrze nam tu razem na naszym podwórku.

II. *Na naszym podwórku jest bardzo wesoło.*

Kurki gdaczą, kaczki kwaczą, piesek biega w koło.

„Kwa, kwa, kwa” – kwacze kaczka.

„Ko, ko, ko” – kurki w chórk.

Bardzo nam wesoło na naszym podwórku.

III. *Na naszym podwórku zwierzęta się czubią.*

Kot mysz łapie, piesek chrapie, lecz wszyscy się lubią.

„Hau, hau, hau” – piesek szczeka.

„Miau, miau, miau” – z kotkiem w chórk.

Wszyscy się lubimy na naszym podwórku.

R. zadaje dzieciom pytania dotyczące tekstu .

– *Jakie zwierzęta mieszkają na wiejskim podwórku?*

– *Jakie są nastroje tych zwierząt? Czy są radosne, czy smutne?*

– *Czy zwierzęta, o których mowa, żyją w swoim domu w zgodzie?*

– *Jakie wydają odgłosy?*

Ćwiczenia oddechowe – pocięty papier na małe kawałeczki, liczenie elementów wyciętych z papieru, przenoszenie ich za pomocą słomki.

Zabawa ruchowa *Kaczki na spacerze.*

Tamburyn.

Dzieci są kaczkami. Spacerują po całej sali w sposób charakterystyczny dla tych zwierząt

(w przysiadzie, trzymając się rękami za kostki nóg). Na sygnał R. –kłaśnięcie –

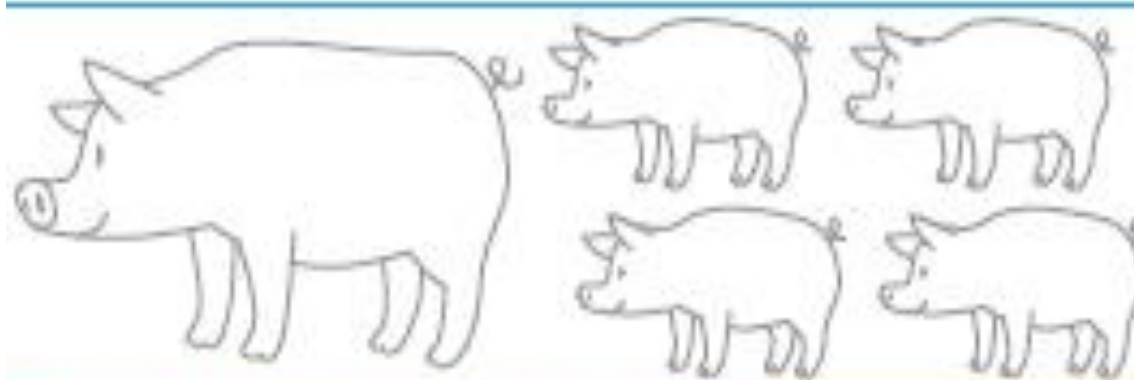
kaczki zatrzymują się i poruszają skrzydłami (dzieci wyciągają ręce, zgięte w łokciach, w bok

i w szybkim tempie poruszają nimi w górę i w dół)-powtórz kilka razy.

Zabawy konstrukcyjne – budowanie domu dla ulubionego wiejskiego zwierzęcia z klocków.

Dzieci wykorzystują swoje klocki.

Obserwuj zdjęcia. Nazwij przedstawione na nich zwierzęta z wstajkiego podwórka - samodzielnie lub z pomocą osoby dorosłej. Naśladuj ich głosy.

Policz małe świnki. Pokoloruj rysunki mamy świni i jej dzieci.

Zabawy ze zwierzętami – zajęcia matematyczne.

Segregowanie i przeliczanie elementów zbioru. Układają przed sobą wykonane wcześniej obrazki zwierząt wiejskich.(mogą być maskotki, figurki zwierząt itp.)

R. umieszcza dwa wycięte koła. Pyta, czy można podzielić te zwierzęta na dwie grupy. Dzieci podają propozycje (np. zwierzęta, które mają dwie lub cztery nogi) i układają odpowiednio obrazki zwierząt w kołach. Przy pomocy R. przeliczają elementy zbiorów. Układając obrazki parami, sprawdzają, których zwierząt jest więcej. R. pyta, czy mają jeszcze jakieś inne propozycje dotyczące podziału tych obrazków zwierząt na grupy. Jeśli nie, wyjaśnia, że można jeszcze dokonać podziału w zależności od tego, czy zwierzę jest ptakiem, czy nim nie jest. Pyta: Jakie charakterystyczne cechy mają ptaki? (Skrzydła, dzioby, pióra). Dzieci układają właściwe obrazki w kołach – w jednym ptaki, w drugim pozostałe zwierzęta. R. wskazuje koło, w którym znajdują się zwierzęta niebędące ptakami. Wyjaśnia, że są to ssaki, czyli zwierzęta, które po urodzeniu odżywiają się mlekiem matki.

Zabawa ruchowa - *Pora karmienia.*

Tamburyn.

Dzieci swobodnie maszerują po sali, naśladując sposób poruszania się kury. Na dźwięk tamburynu zatrzymują się, kucają i stukają palcem wskazującym w podłogę – jedzą ziarenka.

Zestaw ćwiczeń ruchowych

Dla każdego dziecka podwójna kartka z gazety.

Dzieci maszerują. W rękach trzymają gazety. Liczą głośno do czterech, na cztery podnoszą do góry rękę z gazetą.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa *Kury na grzędzie.*

Dzieci – to kury siedzące w kurniku na grzędach. Każde dziecko układa przed sobą gazetę i wykonuje na niej siad klęczny. Na dźwięk np. kłaśnięcie kury wychodzą na podwórko i poruszają się po nim w sposób charakterystyczny dla tych zwierząt. Na dwa kłaśnięcia wracają do kurnika, na swoje miejsca. Zabawę powtarzamy.

- Ćwiczenia stóp.

Dzieci siedzą w siadzie skulnym. Kulkę (ziarenko) układają przed stopami. Na sygnał . kładą stopy na kulce i przesuują ją naprzemiennie: do przodu i do tyłu (stopami po podłodze).

- Ćwiczenie oddechowe.

Dzieci leżą na brzuchu. Kulkę z papieru układają przed sobą. Starają się dmuchnąć na kulkę tak mocno, aby przesunęła się w dowolną stronę.

- Zakończenie zajęć.

Kulkę z gazety trzymają w jednej ręce. R. układa ze sznurka obręcz.

Dzieci kolejno wrzucają kulkę do obręczy.

Zabawy na świeżym powietrzu

- Zabawa ruchowa z elementem toczenia – *Kręgle z butelek.*

Pięć butelek plastikowych wypełnionych wodą lub piaskiem, piłka.

R. ustawia bardzo blisko siebie pięć plastikowych butelek (najlepiej, aby stykały się ściankami).

Dzieci stają w rzędzie naprzeciwko butelek, przed wyznaczoną przez R. linią rzutu.

Kolejno toczą piłkę po trawie w kierunku butelek tak, aby jak najwięcej z nich przewróciło się. Liczą, ile butelek leży na ziemi. Zabawę powtarzamy kilka razy.

Odtwarzanie z pamięci ustawienia zabawek przedstawiających wiejskie zwierzęta, wskazywanie brakującej zabawki.

Maskotki przedstawiające wiejskie zwierzęta.

R. ustawia na stole, jedną obok drugiej, maskotki przedstawiające wiejskie zwierzęta, np.: krowę, świnkę, kaczkę, konia. Dzieci podają nazwy zwierząt. Następnie starają się zapamiętać, jakie zwierzęta znajdują się przed nimi i jak są ustawione. R. prosi, aby dzieci odwróciły się tyłem. Zmienia w tym czasie ustawienie zwierząt lub chowa jedno z nich. Dzieci odgadują, jakiego zwierzęcia zabrakło lub co zmieniło się w ich ustawieniu.

Maskotka kota, kłębek wełny.

R. ustawia krzesło. Umieszcza na nim maskotkę kota

Wyjaśnia dziecku, że kot bawi się kłębkami wełny, dziecko układa kłębek wełny według polecenia R., np.:na krześle, pod krzesłem, obok krzesła, przed krzesłem, za krzesłem, nad krzesłem (trzymając w ręce).

Kwiecień, tydzień 3 Wiosna na wsi Dzień 4. Rozmowy na wiejskim podwórku

<https://www.youtube.com/watch?v=tj2ccM-9kF0>

Rozmowy na wiejskim

N. przedstawia dzieciom inscenizację wiersza, wykorzystując kukielki, pacynki lub zdjęcia zwierząt.

*Zapraszam dzieci na bajkę,
w której kot pali fajkę –
pyku, pyku, pyk.*

*Ja sama jej nie pamiętam,
więc bajkę powiedzą zwierzęta.*

*– Ko, ko – kokoszka zaczęła
i szybko odfrunęła.*

*– Kukuryku! – zapiął kogutek
i jeszcze szybciej uciekł.*

– Gul, gul – indyki pisnęły.

– Mee – potem kozy zaczęły.

*– Gę, gę – gąski zagęgały,
lecz bajki mówić nie chciały.*

– Kwa, kwa – kaczki krzyknęły.

– Kwi, kwi – świnki kwiknęły.

– Muuu – głośno ryknęła krowa.

– Beee – baran jej zawtórował.

– Miau, miau – kotki zapiszczały.

– Ihaha – koniki głos dały.

– Hau, hau, hau – krzyknęły szczeniaczki.

Głósów był wybór taki!

Zwierzęta ryczały, beczały, kwakały,

gdakały i piały,

szczekały, gęgały, miauczały,

lecz bajki nie powiedziały.

•• Rozmowa na temat wiersza.

R. zadaje pytania:

- *Jakie zwierzęta wystąpiły w wierszu?*
- *Jakimi głosami odzywały się zwierzęta?*
- *Dlaczego zwierzęta nie opowiedziały bajki?*

Wiejski zwierzyniec – zajęcia plastyczne.

. <https://www.youtube.com/watch?v=tj2ccM-9kF0>

Odtwarzacz CD, nagranie odgłosów wybranych zwierząt mieszkających na wsi.

R. włącza nagranie głosów zwierząt wiejskich. Pyta dzieci, z czym im się kojarzą te dźwięki i jakie zwierzęta domowe możemy spotkać na wsi. Dzieci wymieniają także nazwy zwierząt, których głosów nie było słyhać w nagraniu.

Zapoznanie z tematem pracy.

Duże, płaskie, tekturowe pudełko, brązowa krepina, puste pudełka po zapalkach.

R. proponuje dzieciom wykonanie makiety przedstawiającej wiejską zagrodę. Układa na dywanie duże, płaskie, tekturowe pudełko. Wykłada je brązową krepiną. Zachęca do wykonania sylwet zwierząt wiejskich, które będą przebywały w zagrodzie, można ulepić zwierzęta z plasteliny. Z pomocą dzieci dzieli zagrodę na trzy części (wykorzystując puste pudełka po zapalkach). W każdej z nich znajdzie się inny gatunek zwierząt.

Zabawy na świeżym powietrzu

•• Zabawa ruchowa z elementem rzutu – *Latające talerze.*

Talerze papierowe.

Dzieci stają na wyznaczonej przez R. linii. Kolejno rzucają w dal papierowymi talerzami. Obserwują sposób ich lotu. Wskazują talerz, który został najdalej rzucony. R. z pomocą dzieci liczy swoimi krokami odległość od linii startu do leżącego na trawie talerza. Podczas powtórzenia zabawy R. proponuje, aby dzieci rzucały w innym kierunku.

Jeśli na dworze jest wiatr, warto zwrócić na to uwagę dzieci i zachęcić do wysuwania wniosków. Talerz rzucony pod wiatr spadnie w mniejszej odległości, niż ten rzucony zgodnie z kierunkiem wiatru.

Zabawa do piosenki

i *Na naszym podwórku*, (nagranie piosenki w oddzielnym załączniku)

Dzieci:

I. *Na naszym podwórku* miarowo klaszczą,
zwierząt jest bez liku.

Konik w stajni, mysz w spiżarni, koniki wykonują podskok, myszki wyciągają przed
a kurki – w kurniku. siebie dłonie i poruszają szybko palcami, kurki

w podskokach wykonują obrót wokół siebie,

Ref.: „*lhaha!*” – *rzy nasz konik.* koniki i kózki w podskokach, raz na jednej, raz na

„*Me, me, me*”, z *kózką w chórk.* drugiej nodze, wychodzą na środek i podskakują

Dobrze nam tu razem w kółeczku, pozostałe dzieci klaszczą,

na naszym podwórku.

II. *Na naszym podwórku* miarowo klaszczą,

jest bardzo wesoło.

Kurki gdaczą, kaczki kwaczą, kurki obracają się wokół siebie, kaczki przenoszą

piesek biega w koło. ciężar z lewej nogi na prawą, piesek w podskokach

wybiega na środek i ponownie wraca na swoje

miejsce,

Ref.: „*Kwa, kwa, kwa*” – *kwacze kaczka.* kurki i kaczki drobnymi krokami wybiegają do

„*Ko, ko, ko*” – *kurki w chórk.* przodu i poruszają się w małym kółeczku,

Bardzo nam wesoło na zakończenie wracają na swoje miejsca,

na naszym podwórku.

III. *Na naszym podwórku* zwracają się przodem do siebie, w parach,

zwierzęta się czubią. w dalszym ciągu w kole, poruszają dłońmi

uniesionymi na wysokość klatki piersiowej,

*Kot mysz łapie, piesek chrapie, wracają do pozycji wyjściowej, na słowo koty –
lecz wszyscy się lubią. klaszczą, pieski – układają złożone dłonie przy
policzku i kołyszą się z lewej strony na prawą,
Ref.: „Hau, hau, hau” – piesek szczeka. pieski i kotki podskakują w środku koła, pozostałe
„Miau, miau, miau” – dzieci klaszczą.
z kotkiem w chórkę.
Wszyscy się lubimy
na naszym podwórku.*

Rysuj linie po śladach.

Zabawy na świeżym powietrzu

Trzy rolki po papierze toaletowym, kawałki kolorowej folii, sznurek.

R. proponuje dzieciom zabawę. Wspólnie z dziećmi przygotowuje w tym celu lornetkę: przywiązuje sznurkiem kawałek kolorowej folii do jednego końca rolki po papierze toaletowym. Proponuje obserwację ptaków. Rozmawia z dziećmi o tym, co zaobserwowały.

Utrwalenie i powtórzenie wiadomości

Gdzie mieszkają zwierzęta wiejskie?

Słuchanie wiersza Iwony Fabiszewskiej *Domy zwierząt*.

R. czyta dzieciom wiersz.

*W chlewiku mieszka świnka, korytko stoi tam,
a w budzie siedzi piesek; nie lubi, gdy jest sam.*

W kurniku kury gdaczą, nocą na grzędach śpią,

a konie stoją w stajniach i głośno czasem rżą.

A krowy? Pewnie wiecie, obora to ich dom.

Gdy wrócą już z pastwiska, tu muczą piosnkę swą.

Rozmowa na temat wiersza.

R. pyta: *O jakich zwierzętach była mowa w wierszu? Jak nazywa się dom świnki (psa, konia, kury, krowy)? Jakie jeszcze inne zwierzęta oprócz kury mogą mieszkać w kurniku?*